

Engin Erkiner: Bugün yazı yazmayacaktım. Avrupa Barış Meclisi sekreteryaya toplantısından gelip bilgisayara bakınca ikisini tanıdığım ama uzun zamandır görmediğim, ikisini ise tanımadığım 4 kisten mail geldiğini gördüm. Mihrac Ural adresimizi nereden bulmuşsa seninle ilgili yazılar gönderip duruyor. Ne haber, nasilsin, diye soruyorlar. Cevap olarak, kısaca, burakin su ..... dedim.

Ardından da düşündüm. Neden böyle diyorum ki? Reklamın iyisi kötüsü olmaz demişler. Adım hiç tanımadığım insanlara kadar uzanmış. Aptallar için diyeceğim yok, birazcık akıllılar ise, "Bu Engin adlı adam Mihrac'ı fena yapmış anlaşılın" diyorlardır.

Öyle de oldu gerçekten!

Önceki yazımda belirtmiştim: Herkesin kendi devrimci kamuoyları var. Benim de var, hem de birkaç tane. Bunlar oldukları gibi duruyorlar. Bunlar sosyalist harekette tanınan, yıllardan beri üreten, bazıları önemli kuruluşlarında etkin görevlerde bulunan kişiler. Bir bölümüyle neredeyse ODTÜ yıllarından beri tanışıyorum.

Beni bu insanların hakkımdaki düşünceleri ilgilendirir. Bunun dışında iyi düşünen de vardır, kötü düşünen de vardır. Kendi bilecekleri şeydir!

Şimdi yeni bir şey daha çıktı: Mihrac Ural, artık kendisi mi yoksa başkası üzerinden mi bilemiyorum, bana değerli yazılarını gönderiyor. Okumadan siliyorum. Bir ara "sade suya tirit" olarak adlandırılacak bir yazısını okumak gafletinde bulunmuştum. Birkaç gün etkisinden kurtulamadım. İnsan bu kadar boş bir yazıyı nasıl yazabilir ve de ardından okunabilecek bir şey yazdığını nasıl sanabilir, diye düşünmüştüm.

Okumuyorum, çünkü okunabilecek bir şey yazmıyor. Çünkü bir şey bilmiyor. Kültür ve bilgi düzeyi 1970'li yılların sanat okulu eğitiminde kalmış, ileri gitmemiş.

Okunabilecek yazıyı ya da bir şey söyleyen her yazıyı kim yazmış olursa olsun okurum. Bunun dışında internet kendini yazar zanneden tiplerle dolu. Okumuyorlar ama yazıyorlar.

Bunların da okuru vardır herhalde. Olabilir, ama ben değilim.